

KHÓA 21 TR NG VÕ B QU C GIA VI T NAM

PHI U ÓNG NIÊM LI M & Y M TR I H I

H và tên: _____ i i _____

a Ch : _____

S ti n óng : NL: \$ _____ + YT/ HOI: \$ _____ **T ng C ng:** \$ _____

Ngày ____ tháng ____ nam _____

Ký tên

L u ý: Ngân phi u xin :
DIEU HONG LE
3707 NIEMAN BLVD,
San Jose, CA 95121

NGUYỄN HỒNG THÀNH
980 Howard St # 305
San Francisco 94103

KHÓA 21/TVB_QGVN

B N T I N S 2 tháng 09-2007

THƯ BAN ĐẠI DIỆN

Các bạn thân mến,

Khi Bản Tin số 2 này đến tay các bạn,
Ban Đại diện 2006-2008 đã đi được nửa đoạn đường.

Trong vòng một năm qua, BDD đã thay mặt các bạn làm được một số việc tương trợ giữa các bạn cùng khóa. Đó là giúp các bạn và quả phụ còn lại bên Việt Nam một số tiền do các bạn đóng góp cộng với số tiền xuất quỹ tiền niên liễm của khóa.

Đầu năm 2007, BDD đã mở cuộc lạc quyên " **MÙA XUÂN QUẢ PHỤ K21** " gửi thư đến từng bạn để xin các bạn ủng hộ tiền giúp các gia đình kém may mắn còn lại bên quê nhà. Tổng số tiền quyên góp lên tới hai ngàn đô la.

BDD cũng đã nhận tiền phúng điếu hai bạn Trịnh Hùng và Nguyễn Văn Bảnh từ các bạn trên diễn đàn khóa 21. Hai bạn Hào đđ F và Trường đđ G ở VN đã thay mặt toàn thể khóa 21 đến tận nhà để chia buồn và phúng điếu.

Thưa các bạn, các việc báo hỉ và báo tang kịp thời vẫn là bổn phận và trách nhiệm của BDD, mặc dầu còn thiếu sót nhưng đã cố gắng rất nhiều...Mong các bạn tiếp tay tài chánh cũng như đóng góp niên liễm để BDD hoạt động được dễ dàng.

Tiếp theo, Ban Tổ Chức **NGÀY HỌP KHÓA** đã soạn thảo **CHƯƠNG TRÌNH BA NGÀY HỌP MẶT** tại SANJOSE_2008 (văn bản đính kèm). Mong các bạn nắm tới về đông đủ vì thời gian dành cho một đời người không còn lâu nữa. Ngày họp mặt này là trách nhiệm chung của mỗi thành viên k21 chúng ta, cho nên rất cần sự đóng góp ý kiến, hợp tác nhân lực và tài chánh để ngày gặp nhau thành công tốt đẹp.

BTC nhấn mạnh đến sự yểm trợ tài chánh của các mạnh thường quân, để BTC có số vốn ban đầu hầu mua sắm vật liệu, đặt cọc cho nhà hàng, mướn xe cộ du ngoạn, v.v....

Rất mong các bạn cùng gia đình về đông đủ để kỳ ĐH này là lần

HỌP MẶT ĐÔNG VUI và ĐÁNG NHỚ NHỨT.

Thân ái chào các bạn

Đại diện khóa
Nguyễn Hồng Thành

Chuyên trò cùng người:

Bà
KHÚC MINH THƠ
Và **H.O.**

September 11, 2007

Hình: Huy Phương và Bà KMT

Huy Phương

Buổi **"Hội Ngộ Tri Ân"** chào mừng bà **Khúc Minh Thơ, chủ tịch Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam** được một nhóm anh em cựu tù "cải tạo" tổ chức vào ngày 9 Tháng Chín 2007 tại nhà hàng Paracel, thành phố Westminster, California là thể hiện diện sự nhắc nhở chúng ta đừng bao giờ quên những ngày xưa tháng cũ, nhớ đến những ân tình còn mang nặng và nhớ chúng ta là ai và vì sao chúng ta đến đây?

Trong những ngày tù đầy đen tối ở trong nhà tù nhỏ gọi là tù cải tạo và ở một nhà tù lớn gọi là Cộng Hòa Xã Hội Việt Nam, chúng ta tưởng sẽ mãi sống trong không khí nghèo đói, thù hận, kỳ thị, và không bao giờ người tù trong chế độ cộng sản mơ tưởng sống được một quãng đời tự do, có nhân phẩm như hôm nay.

Với chính sách trả thù khốc liệt và cố tiêu diệt hình ảnh người lính VNCH, dưới những danh từ tuyên truyền như "khoan hồng", "cải tạo", đã biết bao nhiêu người tù đã gục ngã trong những trại tập trung từ Nam chí Bắc, với những án tử hình, những vụ bắn người vô cố, giam cầm, bỏ đói, những vụ tai nạn trong lúc lao động khổ sai, anh em cựu tù nhân đã nằm xuống trong nhà tù và sau khi ra tù đã kiệt quệ qua đời, không có được cơ may được đặt chân đến mảnh đất tự do này.

Chúng ta vẫn thường trách nước Mỹ, một đồng minh khốn nạn, bội bạc bỏ rơi bạn bè nhưng chúng ta cũng đừng quên vì sao chúng ta cầm súng chiến đấu, trước hết là cho miền Nam thân yêu của chúng ta. Thiệt chí và công trình của chính phủ Hoa Kỳ trong công cuộc thương thảo với CSVN kéo dài từ năm 1982 cho đến nay kết thúc với

thỏa hiệp 30 Tháng Bảy năm 1989 mà chị Khúc Minh Thơ ở đây là một người trong cuộc, đã cho ta thấy sự quan tâm bền bỉ của những nhà ngoại giao Hoa Kỳ. Qua những tuyên bố tiền hậu bất nhất, tráo trở của Hà Nội mà tài liệu của Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã công bố, thì:
- Cộng sản có muốn thả chúng ta ra khỏi nhà tù không? - Thưa không!
- Cộng sản có muốn đưa chúng ta đi Mỹ không? - Thưa không!

Chẳng qua là vì chúng đang ở trong tình trạng tiến thoái lưỡng nan. Để chúng ta ở lại thì vì CS chiếm được đất nhưng không chiếm được lòng dân, sợ dân nghe chúng ta và khó khăn cho việc trị an, để chúng ta sang Mỹ thì sợ "thả cọp về rừng". Mặt khác, cộng sản muốn ở thể thượng phong, bắt phái đoàn Mỹ phải lui tới Hà Nội mà không chấp nhận đàm phán ở Hoa Kỳ hay ở Geneve. Nếu không vì chính sách "**làm cho bằng được**" để cứu vớt chúng ta, và sự kiên nhẫn của những thương thuyết gia thì khó mà chúng ta có ngày hôm nay!

Nhờ có những người như bà Khúc Minh Thơ, Tướng Vessey, ông Phu Tá Thứ Trưởng Ngoại Giao Hoa Kỳ Robert Funsth và chính Tổng Thống Ronald Reagan, cùng nhiều vị ân nhân khác.

Nhờ có nước Mỹ nhân hậu mở rộng vòng tay đón tiếp chúng ta đến đây để chúng ta còn ngẩng mặt nhìn đời, con cháu chúng ta còn có cơ hội được học hành, được lớn lên thành người tử tế. Cho đến chết, chúng ta cũng sẽ không bao giờ là người vong ân bội nghĩa, chóng quên và làm phụ lòng những ân nhân của chúng ta.

Con số đông đảo anh em cựu tù nhân và gia đình tại Nam California, tham dự ngày "Hội Ngộ Tri Ân" tại Little Saigon, trong không khí đầm ấm và đầy xúc động đã chứng tỏ chúng ta chưa quên những ngày tháng cũ, vẫn còn nhớ tới cái tên Khúc Minh Thơ, một phụ nữ yếu đuối, nhưng giàu lòng nhân ái, can đảm và bền bỉ tranh đấu cho chúng ta, những người tù khổ đờc đến đây và được sống cuộc đời như hôm nay. **Rất nhiều dòng lệ tuôn trào, nhiều người tù và vợ tù đã bạc tóc đã ôm bà Khúc Minh Thơ với những lời cảm ơn chân thành.** Thật ra không có vòng hoa nào xứng đáng cho công lao và ân nghĩa của bà Khúc Minh Thơ dành cho những người tù chính trị, nhưng niềm vui của chị là con số 300,000 cựu tù chính trị và gia đình được định cư tại Hoa Kỳ, khi chị thấy những đứa trẻ lớn lên, được học hành, đóng góp cho quê hương thứ hai của chúng ta, khi thấy anh em cựu tù nhân vẫn được sống tự do và còn biết tranh đấu cho tự do, dân chủ của quê hương.

CÙNG CÁC BẠN H.O. K/21

Chiều hôm qua , TKC coi TV và bất ngờ bắt gặp một phóng sự về cuộc gặp mặt giữa những cựu tù CSVN và Bà Khúc Minh Thơ. Cuộc gặp mặt do nhà báo Huy

Phương, một cựu H.O. đứng ra tổ chức dưới cái tên "**Cuộc gặp mặt giữa H.O. và ân nhân Khúc Minh Thơ**"

Với TKC, riêng cái tên của cuộc gặp mặt cũng đã nói lên được gần hết cái mục đích của buổi tổ chức này. Phải thừa nhận một điều, trước 75 chúng ta phần lớn không nghe và cũng không biết Bà KMT là ai?? Nhưng vào những năm 85...chúng ta đã đôi lần được nghe đến "Hội Bảo Trợ Gia đình Tù Nhân Chính Trị" do Bà KMT làm chủ tịch. Dù vào những năm đó, phần lớn

Anh Em chúng ta còn nằm trong nhà tù Cộng Sản. Để rõ vấn đề, hay trở ngược giòng thời gian để nhìn lại hoàn cảnh của Quân Dân Cán Chính VNCH sau ngày gậy súng 30.4.75. Sau ngày này, cả Đông Dương gồm Việt, Miên, Lào đã nằm gọn trong tay của chủ nghĩa CS với chính sách trả thù tàn bạo đối với những người Quốc Gia. Bọn Cộng Sản Pol Pot đã trả thù Dân, Quân, Cán Chính của Campuchia một cách vô cùng man rợ. Chúng giết gọn, giết sạch những thành phần của chế độ cũ để biến đất nước Campuchia trở về thời kỳ man khai, biến đất nước Campuchia thành những cánh đồng chết. Chính sách mọi rợ này đã bị cả thế giới lên án, cô lập. Rút kinh nghiệm từ Chính sách cai trị của Pol Pot, Cộng Sản VN đã chọn hình thức trả thù êm thấm nhưng thâm độc hơn để tiêu diệt tất cả những thành phần xã hội của VNCH dưới các hình thức: -tập trung cải tạo, -cải tạo công thương nghiệp, -đánh tư sản mại bản, -đổi tiền bất ngờ không theo một qui định quốc tế nào cả để ăn cướp và tiêu diệt, -đẩy tất cả gia đình của Quân Cán Chính , tư sản của VNCH ra khỏi thành phố bằng hình thức vùng kinh tế mới hầu có thể ăn cướp tài sản, hầu tiêu diệt tinh thần, vật chất của những thành phần này một cách nhanh chóng, - quốc hữu hóa toàn bộ đất đai, ruộng vườn.

Thâm hiểm hơn nữa với chính sách lý lịch để không cho than nhân, con cái của chúng ta đi làm những việc theo khả năng hoặc được tuyển thân vào các đại học. Như vậy, có nghĩa, CS đã cô lập chúng ta bằng hình thức ở tù không bản án, cô lập gia đình chúng ta với xã hội bằng cách không tuyển thân nhân của chúng ta

vào làm những việc theo khả năng, con cái chúng ta không bao giờ được vào đại học để càng ngày càng ngu dốt để CS dễ dàng tuyên truyền. Cả dân miền Nam nói chung và Quân Cán Chính nói riêng đã bị CS khùng bố về tinh thần, vật chất liên tục từ năm này tới năm khác. Cả miền Nam là nhà tù, sống trong bóng đêm tuyệt vọng cùng lo sợ.

Trong hoàn cảnh tuyệt vọng này, một số đã trở thành điên loạn và tự tử, còn những người khác, cầu mong có phép màu để thoát khỏi nghịch cảnh. Nhưng phép màu vẫn không thấy, chúng ta trông ngóng những cấp lãnh đạo cũ, những Tướng lãnh, những cấp chỉ huy cũ đã thoát ra ngoại quốc trước ngày gậy sung lên tiếng kêu gọi thế giới quan tâm đến số phận của chúng ta. Sự trông ngóng vẫn biệt không một tiếng nói của cấp lãnh đạo, tướng lãnh, cấp chỉ huy cũ. Tất cả đã giữ một thái độ im lặng đáng sợ !!!

Nhưng vào những năm 85, chúng ta đã nghe được tiếng nói lẽ lối của bà Khúc Minh Thơ. Theo tâm sự của Bà, Bà cũng là người vợ của Lính, Bà cũng có chồng hy sinh trong cuộc chiến để trở thành Góa phụ, đã từng đau khổ khi đi nhận xác chồng sau một trận đánh với quân Cộng sản. Bà đã hiểu cái đau khổ của người vợ Lính có chồng, có Con hy sinh trong cuộc chiến, cái hy sinh của người Lính nên Bà cùng một số bạn bè tâm giao đã âm thầm lập ra " Hội Bảo Trợ Gia Đình Tù Nhân Chính Trị", âm thầm làm việc, âm thầm tranh đấu để đánh động lương tâm những chính trị gia Mỹ thuộc hai ngành

Lập pháp và Hành pháp. Sự tranh đấu của Bà và bạn hữu đã có kết quả qua những lời hứa của một số chính giới Mỹ, đặc biệt của cố Tổng Thống RONALD REAGAN. Từ sự quyết tâm tranh đấu, từ sự hứa hẹn của chính giới Mỹ đã đưa đến một giải pháp năm 1989 giữa chính phủ Mỹ và CSVN để có chương trình HO ra đời và người tù đầu tiên cùng gia đình đã đến Mỹ năm 1990. Thoả thuận này là một tin vui giữa giờ tuyệt vọng của những tù nhân VNCH. Sau khi vào Mỹ, đa số Anh Em HO và chính cá nhân TKC chỉ nghe danh bà Khúc Minh Thơ, vẫn coi bà Khúc Minh Thơ là một ân nhân của chính mình và gia đình, nhưng rồi chưa một lần gặp được ân nhân. Thậm chí thoát đã trên 17 năm qua, lần đầu tiên, TKC được nhìn tận mắt, được nghe tận tai khuôn mặt phúc hậu và giọng nói tràn đầy tình cảm của bà Khúc Minh Thơ trên TV và Radio. Qua cuộc phỏng vấn, Bà không bao giờ kể công, hơn thế nữa, dù tuổi đã cao nhưng Bà vẫn tiếp tục tranh đấu cho những người tù chưa được ra đi với nhiều lý do khác nhau. Hình ảnh của Bà đã in đậm trong tâm trí TKC. Hình ảnh này cũng lắm liệt như hình ảnh của một người Lính khi ra trận là phải hoàn tất nhiệm vụ chiến đấu để chiếm được mục tiêu cuối cùng trong trận đánh. Cám ơn bà Khúc Minh Thơ và những bằng hữu đã cộng tác với Bà trong suốt chiều dài 30 năm (ngày lập hội 1977-2007). Bà đã không trục lợi, nhất là không bỏ cuộc để cứu những người cựu tù của VNCH đủ điều kiện mà chưa được ra đi. Điều kế tiếp, TKC muốn đề cập đến ở đây qua lời tâm sự của Bà trên TV. Bà nói:

Bà cũng rất buồn khi nghe tin một số HO sau khi định cư một vài năm đã tìm cách trở lại VN làm cho cuộc tranh đấu của Bà gặp khó khăn !!! Khó khăn ở chỗ, giới chức có thẩm quyền Mỹ đã hỏi Bà "Sau thời gian định cư tại Mỹ, đã có nhiều HO tỵ nạn trở về VN mà không bị CS làm khó dễ. Như vậy, những yêu cầu của Bà xin tái xét cho những người cựu tù đủ điều kiện sang tỵ nạn tại Mỹ có còn cần thiết không?" Thật khổ cho than gái dặm trường !!!! Dù Bà lịch sự không nói hết sự thật của một số HO khi trở lại VN nhưng TKC và đa số khác hiểu những trăn trở của Bà khi Bà nói, Bà thông cảm với những người tỵ nạn khi trở lại VN với lý do chính đáng. Còn những thành phần HO nói riêng và tỵ nạn nói chung khi không có

lý do chính đáng để trở lại cái đất nước đã phải trốn chạy trước đây thì sao. Đối với thành phần này, không riêng gì TKC mà tất cả những người tỵ nạn có lòng tự trọng đều khinh bỉ về những hành động của những con sâu này. Nói ra, TKC sợ xấu thiếp hổ chàng nên cũng nói nửa chừng. Xin quý vị tự hiểu hộ. Trở lại cuộc gặp gỡ giữa cựu HO và ân nhân Khúc Minh Thơ. Theo tường trình của HO Huy Phương, lúc đầu dự trù có 10 bàn nhưng kết quả không ngờ khi số bàn đã tăng lên số 46 mà vẫn không đủ chỗ. Một số xin được tham dự đứng để được gặp bà

Khúc Minh Thơ. Đó là cái tình cảm trân quý mà những người HO muốn dành riêng cho ân nhân Khúc Minh Thơ, một góa phụ của VNCH đã nặng lòng với chiến hữu của chồng Bà.

Cá nhân TKC dù không tham dự cuộc gặp ân nhân nhưng trong tâm, hình ảnh và công việc Bà đã làm cho các Tù nhân VNCH nói chung và cá nhân TKC cùng gia đình nói riêng là một dấu ân không thể phai nhòa. Mọi thời gian, Bà Khúc Minh Thơ lúc nào cũng là ân nhân mà TKC kính trọng. Lời nói sau cùng trong bài cảm nhận của TKC: Tình đồng đội, tấm lòng nhân ái của Bà cao hơn hẳn tình đồng đội, trách nhiệm và tấm lòng của cựu Tổng Tư Lệnh / QLVNCH, của các Tướng lãnh và cấp chỉ huy cũ của TKC. Chúc Bà và Gia đình vạn an.

Đó là cảm nhận của TKC muốn gửi đến các Đoàn Anh và Bạn Bè HO/ K21

Thân ái.

TKC